

Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 20 октомври 2021 г. —
Climate Corporation Emissions Trading GmbH/Finanzamt Österreich

(Дело C-641/21)

(2022/C 51/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Ответник: Finanzamt Österreich

Преюдициален въпрос

Трябва ли Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че националните административни органи и съдилища са длъжни да разглеждат мястото на доставка на услуга, което съгласно позитивното право формално се намира в другата държава членка, в която е седалището на получателя на доставката, като намиращо се на територията на страната, когато местното данъчнозадължено лице, което извършва доставката, е трябвало да знае, че с предоставената услуга участва в измама с данък върху добавената стойност, извършена в рамките на верига от доставки?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7), изменена с Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги (ОВ L 44, 2008 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 9 ноември
2021 г. — А

(Дело C-676/21)

(2022/C 51/28)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Друга страна по делото: Veronsaajien oikeudenvälontayksikkö

Преюдициални въпроси

- 1) Възможно ли е разпоредбите относно свободното движение на стоки в част трета, дял II от Договора за функционирането на Европейския съюз или член 110 ДФЕС да не допускат законодателството на държава членка, което предвижда, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство включеният в стойността на автомобил данък върху моторните превозни средства по смисъла на Autoverolaki (1482/1994) (Закон за данъка върху моторните превозни средства 1482/1994) не се възстановява на собственика на автомобила, когато той го изнася с цел да го ползва трайно в друга държава членка, и от значение ли е в този контекст дали е налице намерение за трайно ползване на превозното средство основно на територията на държавата членка, която е събрала данъка върху моторното превозно средство, и дали то действително е трайно ползвано основно там?
- 2) Ако намерението за ползване и действителното ползване на превозното средство са от значение за отговора на първия въпрос, как следва да се докаже въпросното намерение за временно ползване и действителното ползване, ако не може предварително да се определи продължителността на ползването на личния автомобил в държавата членка?